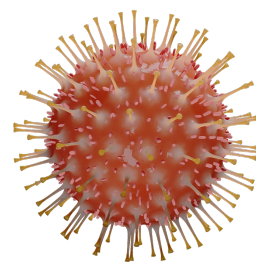

VAN DE VOORZITTER
HENK VAN DEN BROEK

KOOR IN
CORONATIJD

“SCHEEPSPROAT” NR.5

SHANTYKOOR IN CORONA TIJD

“Daar waar men zingt en lacht, daar zijn geen boze mensen”

Colofon:**Redactie:**

Henk Slots, Arthur Kohlman en Kees Looijen

Vormgeving:

Arthur Kohlman

Foto's:

Diversen

Inhoudsopgave:

Van de voorzitter	3
Wel & Wee	4
Corona Lied	5
De Sloep	7
Beste Koorvrienden,	8
Naar zee...? Of toch maar niet?	9
Waarover zingen we met onze shanty liederen?	10
Allerlei	11
Herstart samen zingen ?	12
Van warme deken, naar koude douche...	13
Al 3 maanden niet zingen...!	14
Lekker vissen	15
Nulde 1965, verhaaltjes in en op het water.	16
(Niet) Zingen in coronatijd	18

Van de voorzitter

Beste koorvrienden, sponsoren, en vrienden van Ermeluiden.

Dit is geschreven op 8 juni en zitten we nog steeds met corona, het verschrikkelijke virus, dat nog steeds levens eist en besmettingen geeft.

Iets waar we voorlopig rekening mee moeten houden.
En we ook nog niet mogen zingen al zouden we nog zo graag willen, want het mag nog niet en is nog niet veilig.

Wij mogen ons tot nu gelukkig prijzen dat we nog geen slachtoffers hebben te betreuren en dat willen we graag zo houden. Wel hebben we zieken gehad ook met corona maar dat gaat gelukkig weer de goede kant op.

Plannen voor dit jaar hadden we genoeg.
Een aantal optredens stonden al gepland maar voor dit jaar is de agenda nu leeg.

We proberen elkaar op de hoogte te houden via mail en whatsapp, wat tegenwoordig de meeste van ons hebben, iets wat we in het begin van de corona hebben opgezet en waar driftig mee gewerkt wordt om elkaar op de hoogte houden van het wel en wee.

Het enige wat we nu kunnen is hopen dat we snel weer veilig samen kunnen zijn om te zingen.

Vanaf deze plaats wens ik een ieder een goede vakantie ook al is het anders als andere jaren.

HOUDT VOL EN HOUDT HET VEILIG.

Dan zien we elkaar hopelijk weer snel in goede gezondheid.

Vriendelijke groet.
Voorzitter Henk van den Broek.

Wel & Wee

Zaterdag 21 maart verscheen onze groeps app voor het eerste online. Henk en Liny van den Broek maakten een nieuwe groep aan en verzamelden koorleden via hun mobile telefoonnummer in groepsapp "Shanty Ermeluiden". Sinds deze datum regende het, met pieken richting storm, van kleine berichtjes, grappen, filmpjes vaak vol emoticons als duimpjes, lachebekjes, borrels, vlaggen en bedenk het maar.

Zo wordt er ook aandacht geschonken aan onze koorleden die in deze corona tijd, al dan niet door het Covid-19 virus ziek zijn geworden, of door alle beperkende maatregelen van het RIVM in de problemen zijn geraakt.

Wie ziek is wordt door ons niet vergeten.

"Ermeluiden" zoekt ze op en wenst hen beterschap!

Gelukkig zijn er ook veel leuke momenten, zoals onze verjaardagen, die we niet mogen vergeten. Op normale oefenavonden zouden we voor hen zingen, maar dat zit er even niet in. Nou ja even is in dit verband niet de juiste benadering. Het zal nog even duren voor dat we weer naast elkaar in een ruimte mogen zingen. Dit staat zeker niet bovenaan het lijstje van het RIVM om de teugels vrij te geven. Maar een leuke felicitatiekaart, allemaal met de hand door Ine Kohlman gemaakt, werd door velen zeer op prijs gesteld. Ook de Koninklijke Onderscheiding van onze Jan Togtema op 24 april j.l. behoort tot de vreugdevolle gebeurtenissen. Waarschijnlijk op korte termijn zal deze onderscheiding daadwerkelijk worden uitgereikt.

Sinds maart, dus eigenlijk aan het begin van de corona periode, zijn al 22 koorleden op bovenstaande wijze door ons koor van Wel & Wee benaderd en we hopen zo de onderlinge band vast te houden, ook zonder dat wij elkaar iedere week fysiek zien. Maar natuurlijk wensen ook wij ons aller hobby snel weer op te mogen pakken. Het virus zal ons zanggenot niet slopen, het komt weer goed, wij blijven hopen. (zie corona lied elders in dit blad)

Op woensdag 6 mei verscheen in het Ermelo's Weekblad een artikel "Shantykoor Ermeluiden deelt gehaktballen uit". Dit naar aanleiding van een artikel in de Nieuwsbrief van Shanty Nederland om contact te blijven houden met de leden. Ons bestuur wilde toch iets bijzonders doen en nu eens niet met een bos bloemen. Omdat de balletjes gehakt van Liny van den Broek een begrip zijn binnen het koor ontstond al snel het idee om voor alle koorleden en partners niet allemaal kleintjes maar een grote gehaktbal te braden. Zo werden in 2 dagen tijd met 13 kg gehakt van slager van der Vlis, 26 eieren, 4 pakken paneermeel en diverse ingrediënten 86 ballen gebraden met een gewicht van 185 gram per stuk. Op 1 mei kwam het voltallige bestuur bijeen om al deze ballen aan de man/vrouw te brengen. Ook dit is "Ermeluiden" zoals het hoort te zijn, een Shanty-en Gezelligheidskoor met een warm sociaal hart. (zie ook de foto's en de video)

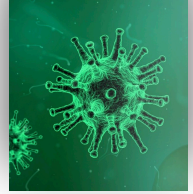
Ook ons clubblad "Scheepsproat" is een verbindend middel net zoals de groepsapp en de gehaktballen actie "Hou Vol" voor ons allemaal. Niet voor niets heeft de redactie een oproep gedaan om een bijdrage in de vorm van een artikeltje of een anekdote voor dit blad. Het is tenslotte een blad voor- en door de leden van het shantykoor "Ermeluiden".

Wel & Wee Ermeluiden
Arthur en Ine Kohlman

Corona Lied

Om **zelf thuis te zingen** met ega, partner en/of gezinsleden op de melodie van "Auld long Syne", een Schots lied, dat over vervlogen tijden gaat, wij kennen het als "Wij houden van Oranje". Probeer het maar... het gaat echt goed...en misschien zingen we het later met het koor ook nog eens al of niet in verkorte vorm.....op de onderstreepte woorden ligt de klemtoon.....

1. Helaas is er geen bal meer an
Voor vrouw en alleman,
Ons vriendenkoor zweeg plots in koor
En we wilden zo graag door.....
2. Je zong zo vaak met goede zin
Dat hield de moed er in
Met zachte stem of vol geluid
Ja, de vreugde sprong er uit.....
3. Plezier in zang was groot genot
Verdriet ging dan op slot
Je hoofd werd fris met goede zin
Situatie werd win-win.....

Gesproken woord met dramatische tenorstem:

Tussen de bossen en de lage landen
Zal ons zangplezier als een kaars blijven branden

4. Samenzang was onze band
Zongen in het hele land
Met vrienden en vriendinnen saam
En de hele santenkraam.....
5. Accordeons en fluit erbij
Speakers allen op een rij
De dirigent sloeg steeds de maat
Zowel binnen als op straat.....
6. Na afloop stond ons drankje daar
Met snackie kant en klaar
Gezelligheid kende geen tijd
't Was vriendschap en geen nijd

Gesproken woord met dramatische damesstem:

Tussen de bossen en de heidelanden
Zal ons zangplezier als een kaars blijven branden

7. Helaas en dat met pindakaas
Een virus werd de baas
De hele boel ging toen op slot
En dicht ging ook ons kot.....
8. Wij blijven steeds vol goede moed
Met opgewekte snoet
Contacten met de app heel veel
Wel en wee is steeds ons deel...
9. En plots was daar een groots gebaar
Bestuur van zessen klaar
Bracht iedereen heel leuk verpakt
Twee ballen van gehakt.....

Gesproken woord met zware basstem:

Tussen de bossen en de heuvellanden
Zal ons zangplezier als een kaars blijven branden

10. Wij wachten nu maar lijdzaam af
Zijn geen koren, ook geen kaf
Vaccin zal onze redding zijn
't Virus krijgt ons toch niet klein
11. Wij zingen weer in toekomstijd
Ons koor wordt weer een feit
Zullen jubelen met blij gezicht
Voor Corona niet gezwicht.....

Eindwoord door allen, het gehele koor, gesproken:

Tussen de rivieren, bossen, heuvels en de lage landen
Zal ons zangplezier als een kaars blijven branden
Het virus zal ons zanggenot niet slopen
Het komt weer goed, wij blijven hopen

Shanty- en Gezelligheidskoor "Ermeluiden"

De Sloep

We weten allemaal wat een sloep is, tenminste dat zou je verwachten van een shantyman/vrouw. Toch leek het me wel een goed idee ons collectieve geheugen een beetje op te frissen.

De sloep is ontstaan als hulpboot bij een zeilschip. De woordenlijst der Nederlandse taal geeft aan voor het woord sloep “ v. (m.)”, dus gebruik ik “zij”, Zij werd op het dek van het “moederschip” meegevoerd. Een deel van de mast fungeerde als hefboom om de boot in het water te krijgen.

De vorm kan sterk verschillen al hebben de sloepen in onze streken over het algemeen een rechte kielbalk (de bodembalk). De meeste houten sloepen zijn overnaads, dat betekent dat de planken van de romp over elkaar heen steken, de zijkant is dus niet glad, behalve bij stalen sloepen die je tegenwoordig ook veel ziet.

Sloepen werden ook gebruikt voor de visvangst. In dat geval werden meerdere sloepen op het dek van het moederschip meegenomen naar de visgronden om daar vervolgens als visboot gebruikt te worden. Als de gevangen vis vers moest worden aangevoerd waren de sloepen voorzien van een bun, een bak in de sloep die in open verbinding stond met het water.

Behalve voor de visserij werden sloepen ook ingezet als reddingsboot. Deze hebben vaak een kabelaring, dat is een tros die rondom de bovenzijde van de scheepswand is vastgemaakt en waaraan lussen vastzaten voor drenkelingen om vast te grijpen.

Sloeproeien

Roeien in sloepen in wedstrijdvorm komt nog steeds voor. De regels voor het roeien zijn eigenlijk niet veranderd. De slag, de roeier die het tempo bepaalt, zit helemaal achterin de boot. Hij kan dus de andere roeiers niet zien tenzij hij achterom kijkt. De stuurman die meestal achterin zit, maar ook voorin kan liggen, kan aangeven dat het sneller of langzamer moet aan de slagman die verder moet zorgen voor een regelmatig tempo. De slagman zit op het achterste bankje.

Als een sloep zonder roer vaart is de boegroeier degene die de koers van de boot bepaalt op aangeven van de stuurman.

Gert Scherpenzeel

Sloepie

Beste Koorvrienden,

Op 4 april was het precies 3 jaar geleden dat ik voor 't eerst bij Ermeluiden kwam. Ter kennis-making! Het klikte meteen en ik ben niet meer weggegaan. Daar heb ik geen dag spijt van. Ik geniet van de muziek die we samen maken, van het steeds hechter geworden muzikanten-team en van de vriendschappen die ontstaan zijn.

Helaas zitten we nu in de corona stilte, maar hebben we gelukkig wel digitaal contact. Met onderstaand gedicht over vriendschap wens ik iedereen het beste, blijf zingen en blijf gezond.

Muzikale groeten van Anke.

*Vriendschap is zo heel bijzonder.
Vriendschap daar versta ik onder:
Samen praten, samen luisteren,
Samen lachen, samen fluisteren.
Elkaar steunen bij verdriet
Met een bos "vergeet-mij-niet".
Opgaan in elkaars geluk,*

Jullie weten allemaal dat ik met hart en ziel (stem) bij het koor betrokken ben. Wat jullie op een paar na niet weten is, dat ik samen met mijn vrouw Gerda betrokken ben bij de Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp afgekort S.V.S.K.

Wat doet deze stichting?

Zij zorgen er voor dat al 23 jaar lang ieder jaar ongeveer 40 kinderen uit Kroatie weken vakantie kunnen vieren op de Zandkamp in Ermelo.

Voor die kinderen is alles gratis. Dus daarvoor is heel veel geld nodig.

Mijn vrouw en ik maken al zo'n 10 jaar kaarten voor deze stichting. We maken allerlei soorten kaarten o.a. wens-, geboorte-, huwelijk-, condoleance-, verhuis- en felicitatie kaarten, teveel om op te noemen. Deze kaarten verkopen wij voor 1euro per stuk of 6 voor 5 euro.

De winst die wij hierop maken, ongeveer €600 per jaar, gaat naar deze kinderen.

Voor dit jaar was er een groep geselecteerd uit een weeshuis. Vanwege Corona kan dit niet doorgaan, maar het geld is voor hun gereserveerd dus volgend jaar dubbel.

Wij maken ook kaarten op bestelling voor speciale dagen. Voor een 50-jarig huwelijk of voor Abraham of Sara. Als je wat nodig hebt kom gerust langs of bel ons.

Kanoweg 48 Tel 0341 554308.

Groet Gerda en Sjef.

Naar zee...? Of toch maar niet?

Het door Henk Slots geschreven boekwerkje van 31 pagina's is een waar gebeurd verhaal.

Voordat ik in dienst moest, heb ik na het behalen van mijn schooldiploma nog een aantal maanden gevaren bij de K.N.S.M. aan boord van een kleine vrachtvaarder. Ondermeer een tiental havens in de Middellandse Zee aangedaan en een kustreis gemaakt naar Bremen en Hamburg. In de Duitse Bocht nog een storm met windkracht 11 meegemaakt....

(Redactie:)

Een leuk en vlot geschreven verhaal over zijn zoektocht in 1959 naar de keuze: Naar zee...? Of toch maar niet? Een zoektocht vol belevenissen en ervaringen dat leest als een jongensboek.

Maar ook de kapitein van de kleine vrachtvaarder zag al snel dat hij toch geen blijvertje zou zijn, maar ook dat had zo zijn voordelen.

Naar zee?.....Of toch maar niet?

(Inmiddels ruim 60 jaar geleden!)

Dit complete verhaal is op te vragen bij de redactie van scheepsproat of direct te lezen op de website van Arthur:

www.arthurkohlman.nl

Dit onder het hoofdstuk "Ermeluiden" en vervolgens "Scheepsproat".

Ook het verhaal downloaden is mogelijk.

Geniet ervan!

Waarover zingen we met onze shanty liederen?

“Cees van Harten komt even langsij”

The fields of Athenry

Athenry is een klein plaatsje in west Ierland boven Limerick vlak bij de Atlantische kust en de baai van Athenry.

Ierland, rond 1800 nog een kolonie van Engeland (tot 1949), is straatarm door mislukte aardappelpeloogsten en uitbuiting door rijke landlords. Trevelyn was zo'n gehate landlord.

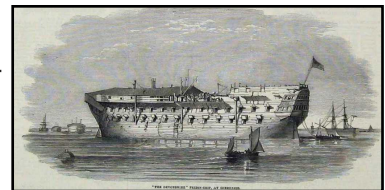
Het Engelse regime was streng en zeer puriteins, alle soorten van misdrijven, groot maar ook heel klein, werden bestraft met gevangenisstraf. In deze song gaat het slechts om wat koren of een maiskolf.

De gevangenen raken overvol waardoor men ging uitwijken naar schepen die ongebruikt aan de kade op de Thames lagen maar omdat Ierland nog een Engelse kolonie is, ook in de baai van Athenry, de zogenaamde prisonships.

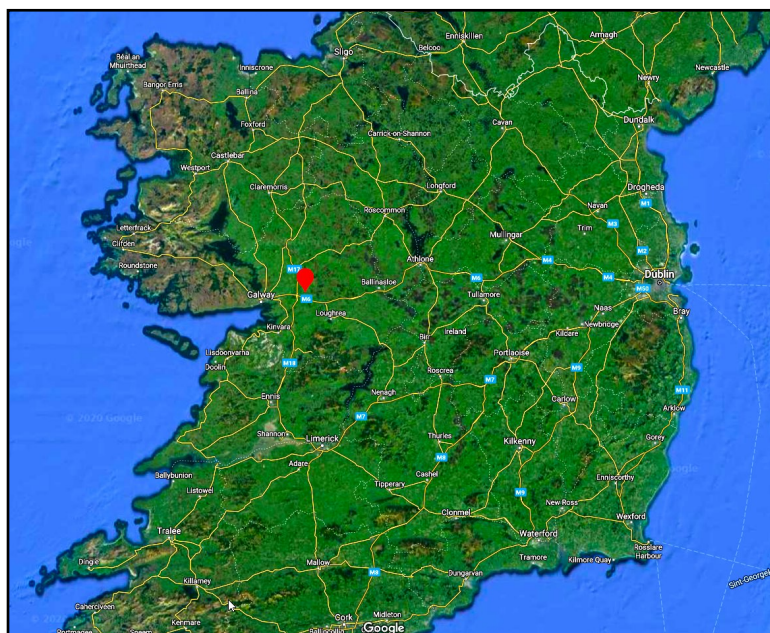
In 1770 ontdekt James Cook de westkust van Australië en meert aan in een baai die hij Botany Bay noemt.

Wanneer ook de “prisonships” overvol worden besluit Engeland om van dat nieuw ontdekte land een gevangenenkolonie te maken en worden in de daarop volgende 80 jaar bijna 200.000 mensen naar Botany Bay geëxporteerd.

De transporten waren mensonterend daarover kan je lezen in het historisch meesterwerk van Robert Hughes “De Fatale kust”

Filosofische noot: Nu is het niks maar vroeger was het ook niks.

A llerlei

Wilhuismus

Wilhuismus van Nassouwe
 Ben ik nu thuis voorgoed
 De quarantaine getrouwe
 Blijf ik vol goede moed
 Een leven zonder franje
 Leid ik vrij ongedeerd
 De anderhalve meter
 Heb ik altijd geëerd

Als schild ende betrouwen
 Hangt plexiglas terneer
 Ik hoest in mijne mouwen
 En vrees geen virus meer
 Dat ik toch schoon mag blijven
 Met kapjes voor den mond
 Laat ons den plaag verdrijven
 Zo blijven wij gezond

tekst: @hantalk (1e couplet) / onbekend (2e couplet)

Herstart samen zingen ?

Herstart **Shantykoren** van Nederland wanneer ?????

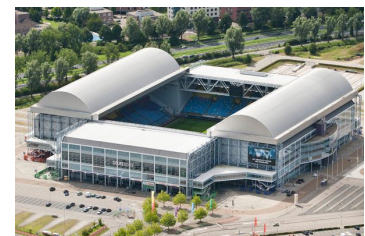
Het geluid van alle Shantykoren van Nederland is momenteel tot nul gereduceerd en dat zal helaas nog wel een tijdje duren. Hoe lang nog, we weten het niet, misschien moet er eerst een vaccin op de markt komen dat haar nut heeft bewezen. Wat zou het een feest zijn als alle Shantykoren van Nederland allen te samen tegelijkertijd weer van start zouden gaan. Natuurlijk nadat het coronavirus is verslagen als een soort van vreugde-uiting. Een idee ? Wie weet !

Over hoeveel koren hebben we het dan. Dat hebben we eens nageteld. Totaal komt het aantal van dit soort koren op 355. Dat zijn de bij Shanty Nederland, onze overkoepelende organisatie, aangesloten koren. Reken gemiddeld op een 40 personen per koor, dan komen we op een totaal van 14.200 personen. Reken daar nog wat aanhang bij, zullen we zeggen 25 %, dat is dan 3550. Totaal komen we dan op 17.550 personen. Hoewel als we echt met z'n allen naar het Malieveld in Den Haag zouden gaan, mogen we het aantal aanhangers wel verdubbelen, dus komen we dan op 7100 aanhang. Het totaal komt dan op 21300 personen, zeg maar 20.000. Dit is natuurlijk zo maar een getal, het kan veel meer zijn maar ook minder. Allerlei factoren spelen dan een rol, bijv. de weersomstandigheden. Het zou nu eens een positieve uitstraling zijn na een periode van alsmat kritiek op het Malieveld.

Hoe mooi zou het zijn als we met z'n allen "Hoor je het ruisen der golven" konden laten horen of "Als de klok van Arnemuiden", "Het kleine café aan de Haven", enz. enz... 355 Shantykoren, dat is nogal wat, in welke provincies komen ze allemaal voor ? Het antwoord kan kort zijn: "In alle provincies" !

Met 355 koren zingen is een utopie, echter als we het regionaal kunnen organiseren dan lijkt de kans van slagen veel groter. Zeg bijv. Dat alleen de koren uit Gelderland in Arnhem samen zouden zingen.

Het Gelre Dôme zou hiervoor een prima locatie zijn.

Met hulp van Shanty Nederland moet dit toch te realiseren zijn.

Denk allemaal eens mee voor een plan van aanpak.

Van warme deken, naar koude douche...

Ja en dan ga je in januari 2020 weer naar een Shantykoor. Leuk, gezellig zingen en samenzijn. Je kent de sfeer...de ervaringen. Al op gedaan in Putten. En als je op een coaster geboren bent, dan heb je een klik met zeemannsliederen. Muziek en 'samenzijn' verbindt mensen. Zo is het. En eigenlijk zou het ook zo moeten zijn.

Het was Sam die mij er in de Lukaskerk (toen we nog naar een kerk konden en mochten) ervan overtuigde dat het Shantykoor in Ermelo, niet alleen een koor was, maar veel meer.

Het is absoluut gebleken in de laatste maanden van dit akelige 'klote' jaar. Vergeef me de uitspraak. Maar dat is het! We houden elkaar op de hoogte en we steunen elkaar waar kan. Helaas op afstand.

Terug naar de muziek.

Als 14 jarig kereltje mocht ik drummen bij Hazes. Jawel de ouwe Dré...Dré was nog niet zo bekend maar wel oplettend en actief. Er zijn weinigen die het weten, maar door boekingen aan te pakken bij Stena- Line, de Holland Amerika lijn- en op de rondvaarbotten van Rederij Feenstra, was het wél zijn bereik naar vele contacten op de vaste wal. Dat was zijn doorbraak. Van Rode Rozen, naar lieve Mama en de rest weten we allemaal.

Als basgitarist en toetsenman mocht ik spelen in allerlei bandjes. Maar mijn oude Gospelgroep Lachai- Roi was eigenlijk het begin van de muziek dingetjes. De Evangelische omroep was de bakermat naar meer. De EO jongerendagen waren geweldig om te spelen. Een andere sfeer dan in een feestzaal met hossende, zwetende, bijzondere mensen- maar ook heel warm, humaan en oprecht.

Of was het- het grote kerkorgel van de Grote Bartholomeuskerk in Schoonhoven? Wie zou er op dertienjarige leeftijd al op een kerkorgel mogen spelen- en dat notabene in een zware bondskerk?

Maar ja, muziek werd steeds meer, spelen werd steeds meer. Dus het moest een keer mis gaan. Ik werd gevraagd om op een rock- festival te drummen. U weet het, soms lopen muzikale avonden uit de hand. Drank en mooie meiden, laten jonge jongens anders worden dan ze van huis uit meekregen. Dus toen ik 's morgens -half zat- om 05.30 thuis kwam...was het geen makkelijke opgave om weer om 09.30 tijdens een kerkdienst te spelen. U kent het wel. En als u het niet kent, ook niet erg!

Tijdens de collecte moet een organist spelen. Maar deze zeventienjarige organist was in slaap gedommeld achter het orgel der 'zware bondskerk'...

De koster vloog naar boven – de arme man. "Hage je moet spelen". Meer zei hij niet.

Enfin beste lezer...In het voorspel van Psalm 42, gooide ik de muzikale sfeermaker van onze vader Abraham met het kleine Café erdoorheen. Het klonk best mooi. Na de dienst belde de dominee. "Ik vond het geweldig" sprak hij..."Maar onze zwart- geklede broeders hadden een hoop commentaar in de consistorie Jack".

Snapt u wel ? Ik heb nooit meer in de Bartholomeus kerk gespeeld. Mijn volgende begeleiden was in de Doelen te Rotterdam-samen met Feike Asma. Geweldige kerel. En een geweldig orgel. Ik wilde eigenlijk vertellen dat we een geweldige club hebben. Je komt binnen met die akelige streptokokken - loopt op krukken, ontmoet geweldige liefdevolle mensen, de voorzitter heeft me vervoerd in de eerste weken, je valt in een warme deken- en dan komt die akelige Corona!

Wat een kouwe douche is dat. Net zo'n koude douche als dat door die akelige AVG wetgeving we ons niet meer kunnen voorstellen op de site.

Ik ga er niet over- maar dat hoekje moet eigenlijk terugkomen lieve lezers...

Van Jack Hage

Al 3 maanden niet zingen...!

Half maart overkwam het ons en kregen we van hogerhand te horen dat het voorlopig gedaan was met Ermeluiden voor wat betreft de repetities en de optredens. Uiteraard niet alleen wij, maar velen met ons zaten en zitten in hetzelfde schuitje. En dat nu al 3 maanden lang! In het begin til je er niet zo zwaar aan, maar al naar gelang het langer duurt, verlang je toch weer naar een avondje repeteren en een optreden.

Ludiek was de gehaktballenactie van het bestuur met als drijfveren Henk en Liny en e.e.a. werd door de leden erg gewaardeerd. Ook de app heeft zeker het bewijs geleverd dat onderling contact erg belangrijk is en daar wordt dan ook dankbaar gebruik van gemaakt. Er zijn zelfs leden, heb ik me laten vertellen, die de vertrouwde Nokia hebben ingeruild voor een smartphone om mee te kunnen doen in onze appgroep.

Het “wel en wee” wordt door Arthur en Ine met zeer veel trouw behartigd en zo worden bijvoorbeeld de jarigen onder ons niet vergeten. En wordt ook de leden die met de gezondheid dokteren een hart onder de riem gestoken. Klasse!

Toch zullen we het zo nog wel een tijdje vol moeten houden, het coronavirus is nog lang niet verdwenen.

Dus gaan we andere dingen zoeken: grote schoonmaak houden, kasten opruimen, de tuin aanpakken, fietsen schoonmaken, de parketvloer in de olie zetten, noem maar op. Alleen ook deze werkzaamheden raken gedaan en dan verlang je toch weer naar de tijd zonder corona, naar het zingen en de onderlinge verbondenheid. Maar ook naar het ongedwongen samenzijn en bezoeken afleggen, uit eten met elkaar zonder afstand te houden en kunnen gaan en staan waar we willen.

Helaas, het zit er even nog niet in, dus kan ik jullie allen alleen maar goede moed toewensen en je weet het: “Na regen komt zonneschijn!”.

Everhard van Otterloo

Lekker vissen

Zoals enkele van jullie al weten, ben ik altijd en nu nog een fervent sportvisser geweest. Met een groepje van vier visvrienden gingen we ook elk jaar een weekje naar het buitenland om daar te vissen. Zo waren we ook een keer naar Denemarken om daar in de winter op gul te vissen, en dat deden we dan 's-nachts.

Over zo'n nacht wil ik het hebben, het vroom dat het kraakte en we gingen deze keer vanaf de kant vissen en dus niet in het bootje. We stonden meestal een honderd meter uit elkaar en daar op het eiland Langeland is het nog stikdonker en van lantaarns hebben we nog weinig last. We begonnen met vissen en na een poosje begon ik goed te vangen. Grote gullen waren het. Zo nu en dan hoorde ik van een van de jongens ook een grote bulk, dus die vingen ook wel. We visten met een hoofdlamp, die ging alleen aan als je beet had om dan de vis van de haak te halen. De gullen die ik ving gooide ik achter me neer.

Op een gegeven ogenblik scheen ik met de hoofdlamp op de vis om te kijken hoeveel ik er had gevangen. Wat ik toen zag konden we later met z'n vieren erg om lachen. Want wat was er gebeurd? Er lagen vier halve vissen bij. Later bleek dat het er stikte van de ratten en die hadden hun best gedaan en ik had niks gehoord door de wind en het ruisen van de golven.

Jullie begrijpen zeker wel dat mijn maten het me nog wel eens stiekem laten weten, zo gaat dat met een vriendengroep waarmee je meer dan 20 jaar op pad bent geweest.

Groeten van Bertus van de Velde

Nulde 1965, verhaaltjes in en op het water.

Waar nu de jachthaven bij Nulde en het Postiljonhotel liggen was er in mijn jeugd al een watersportvereniging. Ik praat nu over de zestiger jaren. Het huidige randmeer was toen nog IJsselmeer. Je kon met je eigen boot rechtstreeks naar Amsterdam of naar Urk varen. Het water was langs de kust even ondiep als nu, maar verder het water in werd het steeds dieper. Er was geen vaargeul. De boten van de leden van de watersportvereniging lagen voor de kust aan een grote ketting vastgemaakt aan een wiel, vol gestort met beton en ingegraven. Er lagen ongeveer 30 boten in het water. Elke boot moest de ruimte hebben om met alle winden mee rond te kunnen draaien. Wilde je gaan varen, dan moest je eerst de boot ophalen. Lopend door het water, daarna dekzeil eraf, optuigen en wegvaren. Er werd al snel een steiger gemaakt, zodat je daar kon afmeren. Het clubhuis was gevestigd in een oude V.A.D. bus die in het weiland stond. Voor 30 leden goed te doen. Men deed toen niet moeilijk over zoiets. Het was een zeer gezellige tijd, waar het vooral ging om onderling contact en zeilwedstrijden van de club. In de avond hield een aantal leden zich o.a. bezig met paling poeren vanaf de steiger tegen het riet. Enorme vangsten weet ik nog. Een grote paraplu eronder en hupsakee in een boot. Op hetzelfde terrein stond toen een houten restaurant op palen van de heer Dunnewind. Je kon daar ook een bootje huren. Bij harde wind kwam het water behoorlijk omhoog en stond de kuststrook onder water.

Mijn vader heeft in die jaren drie keer een boot gebouwd. Ze hadden de naam SamSam 1, 2 en 3. Vooral aan de 2^e boot heb ik zeer goede herinneringen. Het was een Spanker (ongeveer een randmeerklasse), een open boot met een behoorlijk voor- en achterdek, brede zijwangen, een midzwaard, zodat je ook op zeer laag water kon varen en een torentuig met 16m² grootzeil en een fok. Voor noodgevallen uitgerust met een buitenboordmotor die zelden gebruikt werd. Zoveel mogelijk varen met de zeilen voluit zonder te reven. Onderlinge wedstrijdjes zeilen, liefst met een behoorlijk stevige wind.

Zo kon het gebeuren dat ik op een mooie zomerdag met mijn meisje, nog steeds mijn Marijke, ging varen. De bedoeling was niet te ver, een stuk het water op, tot ongeveer voor het stoomgemaal op de dijk richting Nijkerk. Daar werd het anker uitgeworpen en de zeilen gestreken. Wie doet je wat, veel water om je heen, weidse uitzichten naar alle kanten, lekker zonnetje, hoewel we meer oog hadden voor elkaar. Op zeker moment zien we vanaf de dijk in de verte een stuk of 3 militaire vrachtwagens naderen en stoppen. We hadden een verrekijker aan boord zodat we alles goed konden volgen. Even later worden 3 landingsboten afgeladen en in het water geduwd. In elke boot namen een stuk of 6 soldaten plaats met volledige bepakking, zo hoorden wij later die middag. Ze lagen diep in het water. Enfin dit zou nog wel een tijdje duren voordat ze bij ons in de buurt konden zijn. Wij doken weer onder in de boot om elkaar nog een paar verhaaltjes te vertellen. Na een tijdje kijken we op om te zien hoe ver of de boten genaderd waren. Tot onze stomme verbazing zien we niets, noppes nada. Waar is dat hele spul gebleven? De verrekijker erbij, toen zagen we alleen om elke boot een aantal hoofden die net boven het water uitstaken. Dat zag er niet goed uit. Onze verhaaltjes moesten een andere keer maar verder verteld worden, nu was er werk aan de winkel. De zeilen omhoog, het anker opgetrokken en in de richting van de mannen in nood. Geluk bij een ongeluk dat wij daar toevallig lagen. Omzichtig om de drenkelingen heen gevaren, niet te dichtbij, anders zouden ze allemaal aan één kant van de boot kunnen gaan hangen. 3 mannen konden niet zwemmen, die hebben we aan boord gehesen. De rest moest nog een tijdje geduld hebben. Vanaf de wal was er een oproep gedaan voor de reddingsboot uit Nijkerk, deze was echter al onderweg voor een ander ongeval. Wij hebben de drenkelingen afgeleverd bij het eerder genoemde restaurant op palen. De vrachtwagens waren inmiddels

ook op het terrein van onze club gearriveerd. Er zijn toen diverse boten uitgevaren om de anderen te gaan halen. Het is allemaal goed afgelopen. Een hele club uitgeputte soldaten. Dit was de laatste oefening die ze moesten volbrengen om hun opleiding af te ronden, daarna gingen ze terug naar de Generaal- Spoor Kazerne in Ermelo. De boten waren te zwaar beladen en totaal ongeschikt voor de korte golfslag van het IJsselmeer bleek achteraf. Enkele weken daarna ontvingen we een persoonlijk gerichte brief van de commandant van bovengenoemde kazerne, waarin hij zijn dank uitsprak voor de assistentie bij het binnenhalen van de manschappen.

Al met al een hele belevenis voor een jong stel en heel wat anders dan zgn. rietzeilen.

Helaas, toen we gingen trouwen zijn we verhuisd naar Twente en was het gedaan met het vaarplezier.

Uiteindelijk is het toch nog goedgekomen, sinds een aantal jaren op het Shantychor Ermeluiden in Ermelo. Weliswaar geen vaarplezier, maar wel zangplezier in een koor waarbij het vaak gaat over schepen en bemanningen en alles wat daarbij hoort.

Sam en Marijke Schaftenaar

(Niet) Zingen in coronatijd

In maart was het plotsklaps gedaan met zingen. Van de ene op de ander dag mochten oa. koren niet meer bijeenkomen en zeker niet meer zingen.

Een gemis dat zich gaande de tijd steeds harder laat voelen. Niet alleen het zingen ga ik missen, maar ook de interactie met de koorleden. Je kunt als bestuur van een koor van alles ondernemen om het verenigingsgevoel in stand te houden, en dat gebeurt gelukkig ook, maar het is haast niet te doen om het gemis aan een verenigingsavond op te vangen.

In Ermelo zie ik soms een enkel koorlid en dan spreek je elkaar kort.

In Barneveld zwalk ik af en toe met Ellie door de winkelstraat, in de hoop iemand tegen te komen 😊😊 of wij gaan even lekker lunchen bij Ilse

Er zijn pogingen ondernomen om met computerprogramma's het zingen met elkaar toch te blijven doen. Helaas blijkt dat voor ons koor toch een te grote opgave.

Nu, drie maanden verder is er nog steeds niet echt zicht op het weer kunnen gaan zingen en laat staan te gaan optreden. Hoewel, ik heb het eerste koor in (bij) een verzorgingshuis weer zien optreden. Met 21 man/vrouw onder begeleiding van een versterkte gitarist en natuurlijk met 1,5 meter tussenruimte was het gewoon een genot om weer te luisteren naar een koor en soms zelfs mee te zingen. Voor de goede orde: Dit koor trad buiten en in een achtertuin op.

Het gaf mij toch ook weer de kriebels. Lag alle muziek, het schema en repetitieoverzichten e.d. nog zo als ik dit in maart uit mijn handen moest laten vallen, op het bureau of in mijn tas, toch maar voorzichtig gestart met het seizoen 2020/2021. Je kunt er maar klaar voor zijn 😊

Ik hoop dat ons verenigingsgevoel blijft bestaan (ik vind het lastig) en mis het enorm. We zouden manieren moeten vinden/ creatief moeten zijn om een samenkomst (desnoods zonder zang) weer mogelijk te maken. En uiteraard is een ieder vrij om daar dan aan deel te nemen.

Voor nu kan ik alleen maar zeggen: blijf zingen, al was het alleen maar even onder de douche, houd de moed erin en blijf gezond.

Ik hoop tot spoedig ziens. 😊👋

Ton

PS.

Ellie en ik willen iedereen nog van harte bedanken voor alle berichtjes, kaarten, bloemen en andere vormen van aandacht tijdens onze ziekte.

Dit heeft ons erg goed gedaan en zeker bijgedragen aan het herstel. We zijn bijna terug op ons niveau. Wat mij betreft kunnen we weer beginnen 😊

	Uw partner voor alle vormen van catering www.royals-amersfoort.nl
	Uw vaste wijn en spiritualiën leverancier www.gallermelo.nl
	Voor al uw videoproducties www.arko-video.nl
	Opzet en beheer van de website www.ermeluiden.nl www.merlinsystems.nl
	H&P Vastgoed: Makelaars / Taxateurs www.hpvastgoed.nl
	Als het mooi en strak moet zijn www.vanbuurenschilder.nl
	Uw audio en electronica partner www.ttelectronics.nl
	Al uw bouwmaterialen onder een dak www.bouw@pieper-ermelo.nl
	Onroerend Goed www.vandenbrinkonroerendgoed.nl
	Voor de opmaak- en bekrachtiging van authentieke akten www.doornjacobsnotarissen.nl
	Groen onderhoud en tuinaanleg ontwerp www.dennis-iffenberg.nl
Vrienden van Ermeluiden	Vindt u ons een gezellig koor en leuk om naar te luisteren, maar lid worden een stap te ver. Wordt dan ook lid van “ Vrienden van Ermeluiden ” voor slechts 25 euro per jaar
Komt U logo hier?	Neem contact op met info@ermeluiden.nl hoe uw bedrijf ons koor het best zou kunnen steunen. Wij streven naar een win-win situatie.

Wij koesteren onze sponsoren

